JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
MICHAEL B. ELMER
11 päivänä toukokuuta 1995 *

Johdanto

1. Tässä jäsenyysvelvoitteiden täyttämättä jättämistä koskevassa asiassa on kysymys avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY [1] (jäljempänä direktiivi) saattamisesta osaksi Luxemburgin kansallista oikeusjärjestystä. Direktiivin 15 artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulee toteuttaa direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 5.6.1993 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Asianosaisten tuomioistuimelle esittämät kannanotot

2. On selvää, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä direktiivin mukaisessa määräajassa antamalla tarpeellisia säädöksiä, sillä telepalveluja ja infrastruktuuria koskeva lainsäädäntö on vasta suunnitteilla. Luxemburgin hallitus katsoo, että kysymyksessä ei ole jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, sillä direktiivissä edellytettyjen menettelyjen luomiseksi on tehty kaikki tarpeelliset toimenpiteet.

Luxemburgin hallitus perustaa kannanottonsa ensiksi siihen, että kyseisellä alueella on annettu säädöksiä, nimittäin 10.8.1992 annettu laki [2], jolla muutettiin aikaisempi posti- ja telehallintovirasto julkiseksi yritykseksi, ja suurherttuan 29.6.1993 antama ja 1.7.1993 voimaan tullut asetus, jolla kumottiin aikaisemmat määräykset telepalvelujen saatavuudesta ja tarjonnasta. Lisäksi Luxemburgin hallitus viittaa posti- ja televiestinnän yrityksen antamiin yleisiin ehtoihin telepalvelujen saatavuudesta ja tarjonnasta ja näiden palvelujen hinnoista.

3. Komissio on todennut direktiivin yksittäisiä säännöksiä tarkastellessaan, että näitä säännöksiä ei ole saatettu ollenkaan tai ei ole saatettu oikein osaksi Luxemburgin oikeusjärjestystä. "Yleiset telepalveluja koskevat

* Alkuperäinen kieli: tanska.

1 — EYVL L 165, s. 27.

2 — Julkaistu *Memorial A: ssa*, s. 2006.

ehdot" on julkaissut yksityinen yritys, eivätkä tällaiset ehdot voi tulla sellaisen lainsäädännön tilalle, jossa lisätään yksityisten oikeuksia teleyritykseen nähden. Lisäksi edellä mainituista yleisistä säännöistä puuttuu se täsmällisyys ja selkeys, jota vaaditaan direktiivin noudattamisen turvaamiseksi ja direktiivin edellyttämän selkeän järjestelmän luomiseksi.

oikeuksia, tuntevat oikeutensa ja myös tarvittaessa voivat vedota niihin kansallisissa tuomioistuimissa. [3]

Yhteisöjen tuomioistuin on myös katsonut, että yleistä hallintokäytäntöä tai hallinnollisia tiedotuksia/kiertokirjeitä, joita hallintoviranomainen voi vapaasti muuttaa ja joita ei ole julkaistu riittävässä laajuudessa, ei voida pitää niiden direktiivissä tarkoitettujen velvoitteiden oikeana täyttämisenä, jotka perustamissopimuksen 189 artiklan mukaan velvoittavat jäsenvaltioita. [4]

Kannanotto

4. Perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti direktiivi velvoittaa jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden, mutta jäsenvaltiot valitsevat muodon ja keinot tähän tavoitteeseen pääsemiseksi.

Yhteisöjen tuomioistuin on myös katsonut asiassa C-131/88, komissio vastaan Saksa [5], 28.2.1991 antamassaan tuomiossa, että

Tämän mukaisesti yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneessa oikeuskäytännössään todennut, että perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannessa kohdassa ei välttämättä edellytetä, että saatettaessa direktiivi osaksi kansallista oikeusjärjestystä direktiivin säännökset muutettaisiin sanatarkasti erityismääräyksiksi. Direktiivin täytäntöönpanemiseksi on riittävää, että on olemassa yleinen oikeudellinen perusta, joka turvaa direktiivin täsmällisen ja selkeän täytäntöönpanon siten, että direktiivissä tarkoitetut henkilöt, siinä laajuudessa kuin direktiivillä luodaan heille

"...vaikka tietyn valtion käytäntö on direktiivin vaatimusten mukainen, ei tämä ole mikään peruste olla saattamatta direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä antamalla sellaisia säädöksiä, joilla luodaan selkeä, täsmällinen ja ennakoitava oikeustila, jotta

3 — Ks. yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-131/88, komissio v. Saksa, 28.2.1991 antama tuomio (Kok. 1991, I, s. 825), ja asiassa C-361/88, komissio v. Saksa, 30.5.1991 antama tuomio (Kok. 1991, I, s. 2567).

4 — Ks. esimerkiksi edellä mainitussa asiassa C-131/88, 28.2.1991 annetun tuomion 3 kohta.

5 — Ks. näin myös asiassa C-361/88, komissio v. Saksa, tuomio 30.5.1991, 3 kohta.

yksittäinen oikeussubjekti voisi tuntea oikeutensa ja myös vedota niihin".

Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut edelleen, että jäsenvaltioiden on

"...sen turvaamiseksi, että direktiivit sekä oikeudellisesti että asiallisesti pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan, luotava täsmällinen oikeudellinen perusta kysymyksessä olevalla alalla".

5. Neuvoston direktiivissä 92/44/ETY pyritään luomaan yksittäiselle oikeussubjektille oikeuksia; direktiivissä on muun muassa säännöksiä, joissa turvataan käyttäjien tiedonsaanti kiinteitä johtoja koskevasta tarjonnasta, julkaistavista toimitusehdoista, käyttäjien oikeuksista näiden palvelujen lopettamisen yhteydessä, tasavertaisesta kohtelusta tarjonnan ehdoissa, käyttöehdoista jne., vaatimus julkisesta valvonnasta, kustannuslaskennan perusteet sekä säännökset sovittelumenettelystä. Siten direktiivin saattamisella osaksi Luxemburgin oikeusjärjestystä kiinteiden johtojen palvelujen käyttäjien on voitava saada täysi tieto direktiivin mukaisista oikeuksista ja tarvittaessa myös voitava vedota näihin kansallisissa tuomioistuimissa.

6. Luxemburgin hallitus on kumonnut televiestinnän alalla aikaisemmin voimassa olleet säädökset, mutta sen sijaan, että hallitus olisi itse antanut uusia direktiivin mukaisia säädöksiä, hallitus on antanut tämän tehtäväksi posti- ja televiestinnän yritykselle, joka on antanut yleiset telepalveluja koskevat ehdot ja luettelon niiden hinnoista. Luxemburgin hallitus on siten laiminlyönyt tämän alueen sääntelyn ja on jättänyt yksityisen yrityksen tehtäväksi omien hallinnollisten määräyksiensä antamisen.

7. Luxemburgin valtio omistaa tämän yrityksen, [6] ja yrityksen hallitus koostuu suurherttuan hallituksen ehdotuksen perusteella nimittämistä 12 jäsenestä. Näistä jäsenistä 6 on valtion edustajia, 2 on käyttäjiä tai televiestinnän asiantuntijoita ja 4 on henkilöstön edustajia. [7] Päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä, ja valtion edustajista nimitetyllä presidentillä on ratkaiseva ääni äänten mennessä tasan. [8]

Toimivaltainen ministeri valvoo yrityksen toimintaa ja 10.8.1992 annetun lain 23 pykälän perusteella tietyissä tapauksissa

6 — Ks. 10.8.1992 annetun lain 30 pykälä.
7 — Ks. 10.8.1992 annetun lain 8 pykälä.
8 — Ks. 10.8.1992 annetun lain 9 pykälä.

myös hyväksyy yrityksen hallituksen tekemät päätökset. Ministerin ei kuulu tämän säännöksen mukaan hyväksyä päätöstä yleisistä tarjonnan ehdoista ja hintaluettelosta.

8. Vaikka Luxemburgin toimivaltainen ministeri itse yleisesti valvoo posti- ja televiestinnän yrityksen toimintaa ja varmistaa, että yritys noudattaa yhteisön oikeuden säädöksiä ja vaikka katsottaisiinkin Luxemburgin valtion varmistavan edustuksellaan yrityksen hallinnossa, että yrityksen yleiset tarjonnan ehdot ja hintaluettelo ovat yhteisön säädösten mukaiset, katson, ettei Luxemburgin suurherttuakunta ole laatinut riittävän täsmällistä oikeudellista perustaa direktiivin noudattamiseksi ja siten saanut aikaiseksi selkeää, täsmällistä ja avointa oikeustilaa, jotta yksittäiset oikeussubjektit voisivat tuntea oikeutensa, mitä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään direktiivin oikealta täytäntöönpanolta.

Vaikka viranomainen onkin valinnut hallituksen jäsenet, on lähtökohtana yleisesti oltava, että hallituksen jäsenet yksityisessä yrityksessä hoitavat yrityksen etuja yrityksen tehtävistä huolehtimalla. Siinä määrin kuin yhteisön oikeudessa annetaan sääntöjä yrityksen vastapuolten eduista huolehtimiseksi, on selvää, että direktiivin täytäntöönpanoa ei voi periaatteessa antaa yksityisen yrityksen tehtäväksi, huolimatta siitä että julkinen viranomainen olisikin valinnut hallituksen jäsenet.

Posti- ja televiestinnän yrityksen yleisissä ehdoissa ja hintaluettelossa olevia direktiivin säännösten mukaisia määräyksiä ei siten voi katsoa direktiivin oikeaksi täytäntöönpanoksi, koska Luxemburg ei ole säätänyt tarpeellista oikeudellista perustaa direktiivin noudattamiseksi. Itse asiassa missään laissa tai asetuksessa, johon yksittäiset oikeussubjektit voisivat vedota, ei velvoiteta yksityistä yritystä noudattamaan direktiivin säädöksiä yleisissä ehdoissaan ja hintaluettelossaan.

9. Näiden arvioiden pohjalta esitän yleisiä huomioita direktiivin yksittäisten artiklojen täytäntöönpanosta Luxemburgin oikeusjärjestelmässä:

Direktiivin 3 ja 4 artikla

10. Direktiivin *3 artiklan* mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kiinteitä johtoja

koskevat tiedot julkaistaan sellaisella tavalla, että ne ovat helposti käyttäjien saatavilla. Siten tiedot olemassa olevien palvelujen muutoksista sekä kiinteiden johtojen uusista tarjoustyypeistä julkaistaan viimeistään kaksi kuukautta ennen tarjonnan toteuttamista. *4 artiklassa* täsmennetään, mitkä toimitusehdot on julkaistava 3 artiklan mukaisesti; näitä ovat erityisesti tiedot tyypillisistä tarjoamisajoista ja korjausajoista.

Laissa ei kuitenkaan ole säännöksiä siitä, mitä tietoja on sisällytettävä yleisiin ehtoihin, jotka edellä mainitun lain 7 pykälän 4 momentin mukaan posti- ja televiestinnän yrityksen hallitus antaa ja *muuttaa*.

Direktiivin määräysten täytäntöönpano yksityisen yrityksen edellä mainituilla yleisillä ehdoilla ei voi katsoa olevan riittävä oikeudellinen perusta, joten direktiivin 3 ja 4 artiklaa ei ole täytäntöönpantu oikein.

11. Luxemburgin 10.8.1992 annetun lain 7 pykälän 4 momentissa mainitaan näin:

"Yritys julkistaa sen tarjoamia sopimuksia koskevat yleiset ehdot, kun hallitus antaa nämä ehdot ja voi myös muuttaa niitä. Viittaukset näihin virallisiin ehtoihin ja niiden muutoksiin julkaistaan *Memorialissa*, Recueil administratif et économique, vähintään kuusi päivää ennen niiden voimaantuloa."

12. Direktiivin puutteellinen täytäntöönpano korostuu myös yleisten ehtojen 14 artiklasta, jonka mukaisesti olemassaolevien palveluiden muutokset on julkistettava vähintään kuusi päivää ennen muutosten toteuttamista kun taas direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan muutoksista on tiedotettava viimeistään kaksi kuukautta ennen muutosten toteuttamista. Samoin direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti kiinteitä johtoja koskevat uudet tarjoustyypit julkaistaan viimeistään kaksi kuukautta ennen tarjonnan toteuttamista, mutta yleisissä ehdoissa ei ole mitään tällaista määräystä.

Luxemburgin suurherttuakunta on tällä lainsäännöksellä varmistanut, että posti- ja televiestinnän yritys julkaisee kokoelman yleisistä sopimusehdoista ja että Luxemburgin virallisessa lehdessä viitataan tähän julkaisemiseen.

13. Yleisissä ehdoissa ei säädetä tavallisesta toimitusajasta mitään, kun taas yleisten ehtojen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti korjaus-

aikojen suhteen säädetään, että korjaukset on tehtävä mahdollisimman nopeasti.

Direktiivin 5 artikla

14. Direktiivin 5 artiklan mukaisesti nykyistä tarjontaa on jatkettava kohtuullisen ajan ja kyseisiä käyttäjiä on kuultava ennen tarjonnan lopettamista. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät voivat saattaa asian kansallisen sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi, kun käyttäjät haluavat muuttaa lopettamispäivää.

15. Luxemburgissa 10.8.1992 annetussa laissa ei ole säännöksiä palvelujen tarjonnan jatkamisesta ja käyttäjien kuulemisesta. Yleisten ehtojen 6 artiklan 4—7 kohdassa on sitä vastoin säännöksiä ehdoista, joita noudattaen posti- ja televiestinnän yritys voi lopettaa palvelujen tarjonnan. Tässä artiklassa ei kuitenkaan ole säännöksiä siitä, että ennen palvelujen lopettamista näitä palveluja on jatkettava kohtuullisen ajan, eikä säännöksiä asianosaisten kuulemisesta, eikä Luxemburgin hallitus ole myöskään vastineessaan lausunut, miten Luxemburg olisi pannut täytäntöön tämän direktiivin osan.

16. Asioiden esittämisestä kansalliselle sääntelyviranomaiselle, 10.8.1992 annetun lain 22 pykälän 1 momentti määrää seuraavaa:

"Asianomainen ministeri on korkein valvontaviranomainen niiden yrityksen toimintojen osalta, joilla on yleistä intressiä ..."

Luxemburgin hallitus on tältä osin katsonut, että:

"jos asiakkaat tuntevat etujansa loukatun, he voivat kääntyä asianomaisen valvontaa harjoittavan ministerin puoleen."

Luxemburgin hallitus on katsonut edelleen, että komission toteamus on oikea eli direktiivin säännöksiä valitusmahdollisuuksista ei ole otettu lakiin tai tiedotuksiin, mutta että Luxemburgin erittäin vapaa käytäntö sallii kaikkien kansalaisten kääntyä toimivaltaisen ministerin puoleen.

17. Luxemburgissa 10.8.1992 annetun lain säännösten sanamuoto toimivaltaisen ministerin harjoittamasta valvonnasta posti- ja televiestinnän yrityksen yleisten toimintojen suhteen on niin laaja ja epätarkka, että katson, että Luxemburgin suurherttuakunta ei siten ole luonut riittävää oikeusturvaa siitä, että kiinteiden johtojen käyttäjät voisivat valittaa kansalliselle sääntelyviranomaiselle

palvelujen lopettamista koskevista päätöksistä, eivätkä nämä käyttäjät myöskään saa säännöksen sanamuodosta riittävää tietoa tästä oikeudesta.

Vaikka käytäntö olisikin direktiivin vaatimusten mukainen, ei sitä voi katsoa direktiivin riittäväksi täytäntöönpanoksi, ja siten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella voidaan katsoa, että pelkkä vapaan käytännön olemassaolo valitusmahdollisuuksista ei riitä Luxemburgin suurherttuakunnan osalta direktiivin 5 artiklan täytäntöönpanemiseksi mahdollisuudesta saattaa kansallisen sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi tarjonnan lopettamista koskevat asiat.

Direktiivin 6 artikla

18. *Direktiivin 6 artiklan* mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin kun kiinteisiin johtoihin liittyminen ja käyttö on rajoitettua, näillä rajoituksilla pyritään ainoastaan varmistamaan yhteisön oikeuden mukaisten olennaisten vaatimusten noudattaminen, ja kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat nämä rajoitukset säädännäistoimin, sekä varmistettava, että säännöksissä määritellään, millä artiklassa luetuilla vaatimuksilla voidaan perustella tällaiset rajoitukset. *Asetuksen 6 artiklan 4 kohdan* mukaisesti päätelaitetta koskevat liittymisehdot katsotaan täytetyiksi, kun päätelaite täyttää 29 päivänä huhtikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/263/ETY [9] kytkemistä koskevat edellytykset.

Luxemburgin hallitus katsoo, että Luxemburgissa on pidetty yllä rajoitusta, joka sisältyy yleisten ehtojen 2 artiklan 2 kohtaan:

"Telepalveluihin liittymispyyntö katsotaan hiljaiseksi hyväksymiseksi mahdollisista viranomaisen tai hyväksytyn yksityisen ulkomaalaisen yrityksen asettamista rajoituksista, joiden käyttöön yritys ei voi vaikuttaa."

Kun tämä rajoitus sisältyy ainoastaan posti- ja televiestinnän yrityksen yleisiin ehtoihin, ei direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vaatimusta täytetyksi voida katsoa täytetyksi sen osalta, että kansalliset viranomaiset asettaisivat rajoitukset säädännäistoimin.

9 — EYVL L 128, s. 1.

Direktiivin 6 artiklan 4 kohdan päätelaitteeseen liittymisen osalta komissio on katsonut, että Luxemburg ei ole ilmoittanut komissiolle direktiivin 91/263/ETY saattamisesta osaksi Luxemburgin oikeusjärjestystä, ja että tämän vuoksi komissio on nostanut kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa.

Direktiivin 7 artikla

19. *Direktiivin 7 artiklan* mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että teleorganisaatiot tarjoavat kiinteiden johtojen vähimmäisvalikoiman direktiivin liitteen II mukaisesti.

Luxemburgin hallitus katsoo, että edellä luetellut vaatimukset on täytetty ja ne on sisällytetty posti- ja televiestinnän yrityksen hintaluetteloon.

Kuitenkaan 10.8.1992 annetussa laissa ja yleisissä ehdoissa ei ole viittausta 7 artiklassa mainittuihin velvoitteisiin. Kuten olen edellä katsonut, ei hintaluettelossa oleva viittaus direktiivin säännöksiin ole oikeaa direktiivin täytäntöönpanoa.

Direktiivin 8 artikla

20. *Direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan* mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne menettelyt, joissa päätetään kiinteiden johtojen käyttäjien käyttöehtojen mahdollisesta laiminlyönnistä, laaditaan mahdollisimman nopeaa ratkaisua silmällä pitäen. *Direktiivin 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan* mukaan menettelyissä varmistetaan päätöksentekomenettelyn avoimuus osapuolten oikeuksia kunnioittaen. Päätös tehdään vasta sen jälkeen, kun kumpaakin osapuolta on kuultu, päätös on perusteltava, ja siitä on ilmoitettava osapuolille päätöksen tekemistä seuraavan viikon aikana; päätöstä ei saa panna täytäntöön ennen sen tiedoksiantamista.

Luxemburgin hallitus katsoo, että yleisten ehtojen menettelyt ovat edellä mainittujen säännösten mukaiset.

Kuten aikaisemmin on todettu, niin pelkkä viittaus yleisissä ehdoissa edellä mainittuihin menettelyihin ei ole riittävä oikeudellinen turva direktiivin säännösten noudattamiseksi, ja siten se ei ole direktiivin 8 artiklan 1 kohdan oikeaa täytäntöönpanoa.

21. *Direktiivin 8 artiklan 2 kohdan* mukaan teleorganisaatioiden on noudatettava syrjintäkieltoperiaatetta, kun ne käyttävät yleistä televerkkoa sellaisten palvelujen tarjoamiseksi, joita tarjoavat tai saattavat tarjota myös muut palvelujen tarjoajat.

Luxemburg ei ole näyttänyt, että yksityisen televiestinnän yrityksen on noudatettava tätä syrjintäkieltoperiaatetta, ja siten yksittäisellä oikeussubjektilla ei ole tämän puuttuvan lainsäädännön vuoksi mahdollisuutta valittaa tämän periaatteen loukkaamisesta tuomioistuimeen.

22. *Direktiivin 8 artiklan 3 kohdan* mukaan pyrkiessään yksittäistapauksessa muuttamaan ehtojaan teleorganisaation on saatava tähän kansallisen sääntelyviranomaisen suostumus.

Luxemburgin säädöksistä ei löydy tästä mitään säännöksiä, eikä Luxemburgin hallitus ole lausunut, miten tämä säännös olisi pantu täytäntöön. Tämän perusteella on katsottava, että säännöstä ei ole pantu täytäntöön.

Direktiivin 9 artikla

23. *Direktiivin 9 artiklan 1 kohdan* mukaan jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että viimeistään 31.12.1992 mennessä on vahvistettu yhteiset tilausmenettelyt, keskitetty tilausmenettely ja keskitetty laskutuskäytäntö. *Direktiivin 9 artiklan 2 kohdan* mukaan jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta saavutetuista tuloksista, 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen osalta.

Luxemburgin hallitus on kirjallisessa kannanotossaan katsonut, että suuri määrä tällaisia sopimuksia on käsittelyn alaisena. Luxemburgin hallituksen edustaja ilmoitti oikeudenkäynnin kuluessa, että Luxemburgin hallitus oli antanut tästä ilmoituksen komissiolle 30.3.1994. Komissio katsoo kuitenkin, että tällaista ilmoitusta Luxemburgin tuloksista ei ole vastaanotettu, ja että joka tapauksessa tällainen ilmoitus ei voi korvata säännöksessä edellytettyä raporttia.

Katson, että asian oikean ratkaisemisen vuoksi ja komission mahdollisuuksien vuoksi asiansa ajamiseen, on valitettavaa, että Luxemburgin hallitus ensimmäisen kerran vasta oikeudenkäynnin aikana tekee selväksi, että se olisi 30.3.1994 kirjeitse täyttänyt tässä säännöksessä säädetyn velvoitteen, vaikka tästä kirjeestä ei ole ollut aikaisemmin edes puhetta. Tällainen kirje olisi tullut lähettää

sekä komissiolle että yhteisöjen tuomioistuimelle, jotta komissiolla olisi ollut mahdollisuus selvittää, onko tällaista kirjettä vastaanotettu, sekä mahdollisuus tutkia lähemmin kirjeen sisältöä.

Katson, että asiaa ratkaistaessa edellä mainittua kirjettä, josta yhteisöjen tuomioistuimella ei ole tietoa, ei tule ottaa huomioon. [10] Siksi on katsottava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole toteuttanut direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa asetettua velvoitetta antaa raportti komissiolle.

Direktiivin 10 artikla

24. *Direktiivin 10 artiklan 1 kohdan* mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kiinteiden johtojen tariffit noudattavat kustannuksiin suhteuttamisen ja selkeyden perusperiaatteita sekä muita tarkempia säännöksiä. *Direktiivin 10 artiklan 2 kohdan* mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden teleorganisaatiot laativat ja ja ottavat käyttöön viimeistään 31.12.1993 kustannuslaskentajärjestelmän; *direktiivin 10 artiklan 3 kohdan* mukaan sovellettavista kustannuslaskentajärjestelmistä on annettava riittävän tarkkaa tietoa.

Luxemburgin hallitus katsoo, että 10 artiklan 1 kohtaa on noudatettu hintaluettelossa tarjottavista palveluista, samoin kuin 10 artiklan 2 kohdan periaatteita on noudatettu vuoden 1993 kirjanpidossa, josta yrityksen tase on pian esitettävissä. Sisäisten oikeusjärjestystä koskevien vaikeuksien vuoksi Luxemburg ei ole voinut panna täytäntöön direktiivin 10 artiklan 3 kohtaa, mutta tämä ei aiheuta Luxemburgin hallituksen mukaan mitään ongelmia tulevaisuudessa.

Kuitenkaan posti- ja televiestinnän yrityksen perustavassa laissa ei ole viittauksia direktiivin 10 artiklan 1 tai 2 kohtaan.

Vaikka Luxemburgin hallitus väittää hintaluettelon osalta noudatetun direktiivin periaatteita, ei hintaluettelo mielestäni täytä niitä vaatimuksia, joita yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan voitaisiin asettaa oikeudelliseksi perustaksi, joka takaa direktiivin täyden noudattamisen riittävän selkeältä ja täsmälliseltä pohjalta ja jonka mukaan kiinteiden johtojen käyttäjät saavat täysin tiedon oikeuksistaan.

10 — Ks. tämän suhteen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohta.

Koska kiinteiden johtojen käyttäjät eivät voi saada tietoa tariffien laskennan periaatteista, katson ettei direktiivin vaatimuksia tariffien selkeydestä ole noudatettu.

tava tilastokertomuksia siitä, miten 3 artiklan toimitusehtoja on noudatettu, ja lähetettävä nämä komissiolle.

25. Sen Luxemburgin hallituksen väittämän osalta, että direktiivin 10 artiklan 3 kohtaa ei ole voitu panna täytäntöön sisäisen oikeusjärjestyksen vaikeuksien vuoksi, niin yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, [11] että jäsenvaltio ei voi vedota sisäisen oikeusjärjestyksensä mukaisiin säädöksiin, menettelyihin tai olosuhteisiin voidakseen olla täytäntöönpanematta yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteita tai määräaikoja.

Komissio on ilmoittanut, ettei se 1.1.1993 mennessä ollut saanut kansallisen sääntelyviranomaisen nimeä direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti eikä myöskään direktiivin 11 artiklan 2 kohdassa kuvattuja raportteja.

Direktiivin 11 artikla

Luxemburgin hallitus myöntää, että se ei ole noudattanut direktiivin 11 artiklan 1 kohdan velvoitetta eikä sisäisen oikeusjärjestyksensä vaikeuksien vuoksi myöskään direktiivin 11 artiklan 2 kohdan velvoitetta. Kuten 25 kohdassa on todettu, tällaista perustetta ei voi hyväksyä.

26. *Direktiivin 11 artiklan* mukaan jäsenvaltioiden tulee 1.1.1993 mennessä ilmoittaa komissiolle kansallisen sääntelyviranomaisen nimi; *direktiivin 11 artiklan 2 kohdan* mukaan tämän sääntelyviranomaisen on vähintään jokaisena kalenterivuotena annet-

Siten on katsottava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole täyttänyt direktiivin 11 artiklaa.

11 — Ks. esimerkiksi asia C-374/89, komissio v. Belgia, tuomio 19.2.1991, (Kok. 1991, s. I—367) ja asia C-252/89, komissio v. Luxemburg, tuomio 25.7.1991 (Kok. 1991, s. I—3973).

Direktiivin 12 artikla

27. *Direktiivin 12 artiklassa* säädetään sovittelumenettelystä ONP-komitean johdolla. Luxemburgin hallitus on vastineessaan katsonut, että direktiivin 12 artiklan mukainen menettely on Luxemburgissa harjoitetun käytännön mukainen, mutta tällaiseen menettelyyn ei ole olemassa mitään viittauksia 10.8.1992 annetussa laissa eikä myöskään yleisissä ehdoissa.

Kuten aikaisemmin on todettu, vaikka tietyn valtion käytäntö olisikin direktiivin vaatimuksien mukainen, ei tällaista voida katsoa direktiivin riittäväksi täytäntöönpanoksi, joten direktiivin 12 artiklaa ei voi katsoa täytäntöönpannun oikein.

Yhteenveto

28. Näiden direktiivin yksittäisten säännösten puuttuvan täytäntöönpanon vuoksi Luxemburgin oikeusjärjestyksessä on katsottava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole saattanut direktiivin 3, 4 ja 5 artiklaa, 6 artiklan 1 kohtaa, 7 artiklaa, 8 artiklan 1 ja 3 kohtaa, sekä 9—12 artiklaa osaksi kansallista oikeusjärjestystään.

Oikeudenkäyntikulut

29. Komissio on vaatinut, että Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asian hävinnyt osapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos oikeudenkäyntikuluja on vaadittu.

Ratkaisuehdotus

30. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee esillä olevan asian seuraavasti:

— Laiminlyödessään antaa tarpeelliset säädökset avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY täytäntöönpanemiseksi Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt noudattamatta sille perustamissopimuksen 189 artiklan 3 kohdan ja edellä mainitun direktiivin 15 artiklan mukaan kuuluvat velvoitteet.

— Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.